Ερώτηση:

Καλή σας ημέρα. ΄Εχουμε ένα ημίαιμο σκύλο από καυταβάκι είναι μισός λυκόσκυλο και μισός ελληνικός ποιμενικός. Τότε τον έδωσα στην μητέρα μου που έχει μεγάλο κτήμα και σπίτι. ΄Ομως πριν ένα μήνα η μητέρα μου αρρώστησε από εγκεφαλικό και την πήρα από το σπίτι. Ο σκύλος μας ζούσε μέσα στο σπίτι με τη μητέρα μου που γενικά δεν του είχε κάποιο πρόγραμμα ούτε στο φαγητό ούτε σε κάτι άλλο γενικά. Τώρα ζεί έξω από το σπίτι σε κλειστό χώρο με το κρεβάτι του και συντροφιά περίπου καμμιά δεκαπενταριά γάτες και μία ακόμη γέρικη σκυλίτσα. Πηγαίνουμε και τα ταΐζουμε κάθε δεύτερη ημέρα. Ο σκύλος είναι λίγο μελαγχολικός αρνείται να φάει συντεταγμένα αφήνει τις κροκέτες του κ.λ.π. Προχθές καθήσαμε στην βεράντα για έναν καφέ και ο σκύλος ήσυχος δίπλα μας του έδωσα ένα μπισκότο και όταν ο άντρας μου του έδωσε άλλο ένα καθώς πήγε να προπεράσει ξαφνικά γρυλίζοντας απειλητικά τον άρπαξε από δύο σημεία τό πόδι . Δεν το έχει κάνει ποτέ αυτό. Δεν τον χτυπάμε ποτέ δεν τον κακομεταχειριζόμαστε ποτέ τον μαλώνουμε λίγο αν χρειαστεί. Σημειώνω ότι είναι αρσενικός και δεν έχει ζευγαρώσει ποτέ και έχει πολύ άγχος γι αυτό. Τι με συμβουλεύετε να κάνω είναι πολύ καλό σκυλί!

Απάντηση από τον Εκπαιδευτή σκύλων:

Αγαπητή φίλη, ο σκύλος που μου περιγράφετε πέρασε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα πολλές αλλαγές στην καθημερινότητά του και είναι απόλυτα λογική η όποια περίεργη συμπεριφορά του. Είναι δύσκολο για έναν σκύλο και πολύ περίσσοτερο για έναν ενήλικο σκύλο να αφομοιώσει γρήγορα και εύκολα νέες συνήθειες. Αρχικά, εφόσον μετακόμισε με εσάς βίωσε μόνο και μόνο με αυτό μια μεγάλη αλλαγή στην καθημερινότητά του. Ένα νέο περιβάλλον εντελώς ξένο για αυτόν και συν τοις άλλοις συμβιώνει πλέον με αρκετές γάτες και ακόμη μια σκυλίτσα που το πιθανότερο είναι να μη νιώθει ακόμη εξοικειωμένος μαζί τους. Από ότι καταλαβαίνω εσείς τον επισκέπτεστε 1 φορά στις 2 μέρες, οπότε όπως καταλαβαίνετε μένει μόνος, χωρίς να ασχολείται κάποιος μαζί του όλη την ώρα, χωρίς να βγαίνει βόλτα, εντελώς εγκλωβισμένος στην αυλή. Όλες αυτές οι συνθήκες είναι πέρα από αρκετές για να δικαιολογήσουν τη μελαγχολικότητα αλλά και την επιθετικότητα που εκδήλωσε. Αρχικά να τονίσουμε το εξής. Μην τον αφήνετε να σας δαγκώνει ποτέ. Αν το επιχειρήσει πάλι, επιπλήξτε τον αμέσως και απομακρυνθείτε από το χώρο. Τώρα, όσον αφορά την καθημερινότητά του αυτή χρειάζεται ριζική αλλαγή. Για να είναι ο σκύλος μας ευτυχισμένος, χρειάζεται κάτι περισσότερο από φαγητό. Χρειάζεται τη συντροφιά μας.

Αντιλαμβάνομαι πως ο χρόνος μπορεί να είναι περιορισμένος, αλλά όποιο χρόνο ελεύθερο μπορείτε να του αφιερώσετε έστω και 10 λεπτά κάνετέ το. Ασχοληθείτε λίγο μαζί του, παίξτε μαζί του κτλ. Επιπλέον, για να είναι υγιής ο σκύλος χρειάζεται να εκτονώνεται και να περπατά. Ένας σκύλος πρέπει να έχει πρόγραμμα στην καθημερινότητά του. Αρχικά, είναι φρόνιμο να βγαίνει 2-3 φορές την ημέρα για βόλτα, για τουλάχιστον 20 λεπτά ώστε να εκτονώνεται, αλλά και να κάνει την ανάγκη του έξω. Δεύτερον, είναι άκρως σημαντικό να υπάρχει πρόγραμμα και στο φαγητό του σκύλου. Ταίζετέ τον 2-3 φορές την ημέρα δίνοντάς του συγκεκριμένη ποσότητα φαγητού και φυσικά νερό. Θυμηθείτε ότι θα χρειαστεί χρόνος για να προσαρμοστεί ο σκύλος στη νέα του καθημερινότητα, αλλά αυτό δεν είναι κάτι που πρέπει να σας ανησυχεί. Οπλιστείτε με υπομονή κι επιμονή και όλα θα πάνε καλά.